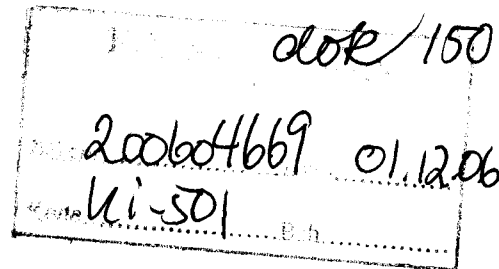

Prosten i Sør-Helgeland

Even Borch
8900 Brønnøysund

30.11.06

Til Det kongelige Kultur-
Og Kirkedepartement
Pb. 8030
0030 Oslo

HØRINGSUTTALELSE STAT/KIRKE

Undertegnede har under sterk tvil kommet fram til at jeg vil støtte "Gjønnesutvalgets" flertall sitt alternativ: "Lovforankret folkekirke".

Et hovedprinsipp i denne debatten må være at **religionen er ikke bare en privatsak , men et grunnleggende element i samfunnet**. Med det mener jeg at det religiøse binder fellesskapet sammen og skaper band bakover i tid, utover i rom og oppover til overordnede verdier. Vi må ikke være redde for å signalisere og markere at vi er et kristent land. For innvandrere med annen religiøs bakgrunn skaper det faktisk trygghet. Vi skal heller ikke være redde for at statskirken er en anakronisme. En anakronisme kan nettopp være positivt i et samfunn som er så preget av individualisme og fellesskapsfragmentering som vårt vestlige.

Sammen med prinsippet om kirken som offentlig og fellesskap må vi også tenke religionsfrihet. Det hensynet taler imot statskirke. Nå er vel dette et større teoretisk enn praktisk problem i Norge. Likevel bør det tillegges vekt.

Det viktigste argumentet mot statskirkeordningen etter min mening, finner vi i spørsmålet om hvem som skal lede eller styre kirken. På den ene siden bør det være demokrati, og på den andre siden må ledelsen bygge på de verdier som utgjør kirkens identitet. Disse verdiene vil nødvendigvis ikke alltid være sammenfallende med de verdier en regjering eller statsledelse har. Spørsmålet om hvem som skal ha myndighet til å definere kirkens identitet og verdigrunnlag vil alltid være der. Derfor er det viktig med demokratiske organer i kirken. Slik det er i dag er ikke det godt nok ivarettatt. Men demokratiutfordringen er like stor enten det blir en grunnlovsforankret- eller lovforankret folkekirke.

Angsten for at kirken skal bli mindre åpen hvis den ikke er statskirke, tror jeg er et spøkelse. Den uttrykker i allfall en mistillit til tillitsvalgte og ansatte i kirken. Utfordringen her blir å finne styringsordninger som hindrer pressgrupper å få uforholdsmessig stor innflytelse.

Det store flertallet av folk i mitt prosti ønsker å beholde statskirkeordningen. Jeg oppfatter det som først og fremst et uttrykk for et ønske om at kirken skal være der som en trygghetsfaktor i livet. Kirken som bygning og institusjon er viktig for røtter og tilhørighet. Det er nok også en viss angst for at noen skal ta kirken fra dem, gjøre porten trangere. Dette er hensyn som jeg ønsker må bli tatt med videre i reformarbeidet. Samtidig våger jeg å ta sjansen på at vi skal klare å lede kirken uten at regjering og kirkestatsråd skal være en slags storebror.